

आर्द्धिन् adj. 1) (wie eben) *Todtenmahle veranstaltend* HARIV. 845. *मृ°* M. 4, 223. *der an einem Todtenmahl Theil genommen hat* P. 5, 2, 85.

— 2) fehlerhaft für अर्द्धिन् MBH. 13, 3532 (ed. Bomb. अर्द्धिन्).

आर्द्धीय (von आर्द्ध) adj. zu einem Todtenmahl in Beziehung stehend KULL. zu M. 3, 178. 4, 116.

आर्द्धेय (wie eben) adj. zu einem Todtenmahl sich eignend: अर्द्धेयानि धान्यानि MBH. 13, 4363. अर्द्धेयैव false v. l. für अर्द्धे° WEBER, GJOT. 111.

आर्त्त s. unter अर्म् und अर्°.

आर्त्तसैद् adj. müde sich lagernd AV. 1, 32, 2. गावो 7, 98, 2.

आर्त्ति (von अर्म्) f. Ermüdung: °पु सुच. 1, 176, 13.

आर्प्य, °पति 1) caus. von आ; s. das. — 2) künstliches denom. von अ (wovon अर्पेयस्, अर्पेष्ट abgeleitet werden) = प्रशस्य Vop. 21, 16; vgl. 7, 57.

आर्पिन् (vom caus. von आ) adj. kochend KĀTJ. Çr. 2, 5, 18. 7, 6, 28.

आर्म्, आर्मयति v. l. für आम् (आमन्त्रणे) DHĀTUP. 33, 40. (मन्त्रे) KAVI-KALPADRUMA im ÇKDr. मन्त्रो ऽभिमुखीकरणम् गुप्तोक्तिरित्येके DURGĀD. ebend.

आर्म् m. 1) Monat TRIK. 1, 1, 109. H. an. 2, 340. MED. m. 34. HĀR. 28. — 2) Zeit (काल). — 3) eine offene Halle u. s. w. (मण्डप) TRIK. 3, 3, 203. H. an. MED. — 4) fehlerhaft für अर्म् R. 1, 21, 6.

आर्म्पा n. nom. abstr. von अर्म्पा v. l. (aber richtig) im gaṇa युवादि zu P. 5, 1, 130.

आर्म्पोर (von अर्म्पा) m. ein buddhistischer Noviz TRIK. 1, 1, 25. BURNOUR, Intr. 276. HIOURN-TSANG 1, 48. 183. Vie de HIOURN-TSANG 280.

1. आर्प्ये (von 1. अर्पि) P. 3, 3, 24. 1) adj. *Etwas an sich habend, mit Etwas (loc.) versehen*: आया रथेषु धन्वसु RV. 5, 83, 4. — 2) m. = अर्पण AK. 3, 3, 12. *Behausung*: यात पूयं यमआयम् (= यमस्थानम् Comm.) BHATT. 7, 36.

2. आय adj. zur Çrī in Beziehung stehend: रुविस् SIDDH. K. im ÇKDr.

आयर्त्तीय (aus dem Anfangsworte von RV. 8, 88, 3 gebildet) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 241, a. TBR. 1, 5, 22, 1. 8, 2, 5. PAÑĀT. Br. 8, 2, 9. 9, 5, 8. ÂÇV. Çr. 6, 8, 12. fg.

आयर्त्से (von अर्पेयस्) P. 7, 3, 1. adj. = अर्पेसि भवम् Schol. m. patron.: Kaṇva KĀTJ. 21, 8. TS. 5, 4, 2, 5. Vitahavja 6, 5, 3. PAÑĀT. Br. 9, 1, 9. 25, 16, 3..

आय m. N. pr. eines Sohnes des Juvānāçva und Vaters des Çrāvastaka MBH. 3, 13517. HARIV. 670 (nach der Lesart der neueren Ausg.).

आयक (von 1. आयु) m. 1) nom. ag. *Zuhörer, Schüler* MĀLATI. 174, 4. (व्यासः) ऋग्वेदश्रावकं पैलं जगत् विधिवद्विज्ञम् । यजुर्वेदप्रवक्तारं वैशंपायनमेव च ॥ त्रैमिनिं सामवेदार्थश्रावकं सो ऽन्वयत । Verz. d. Oxf. H. 54, b, 4. 5. unter den acht स्थानानि ऋग्वेदस्य Ind. St. 3, 281. — 2) ein *Zuhörer oder Schüler* Buddha's oder Gīna's, ein *buddhistischer oder Gīna-Laie* TRIK. 1, 1, 12. H. 244. Schol. BURNOUR, Intr. 79. 296. fgg. 438. Lot. de la b. l. 52. 292. WASSILJEV 8 u. s. w. LALIT. ed. Calc. 6, 17. 298, 9. Vie de HIOURN-TSANG 65. PAÑĀT. 236, 19. fgg. — COLEBR. Misc. Ess. 2, 195. WILSON, Sel. Works 1, 278. 284. 303. fg. 317. 324. 342. fg. ÇATR. 14, 317. °पति Verz. d. B. H. No. 1364. °व्रत Titel einer

Gāina-Schrift Verz. d. Oxf. H. 379, a, No. 390. आवाकाराधन desgl. WILSON, Sel. Works 1, 282. f. आविका ÇATR. 14, 317. WILSON, Sel. Works 1, 304. — 3) Krähe TRIK. 2, 3, 19. — 4) ein weit hörbarer Ton ÇÇ. 11, 1. — Vgl. मृत्ता°, वृद्ध°.

1. आवण (von 1. अवण) 1) adj. *durch das Gehör vermittelt, durch's Ohr wahrgenommen* u. s. w.: शब्द (= अवणो गृह्यते) P. 4, 2, 92. Schol. उपसर्ग MĀRK. P. 40, 7. 10. sc. ज्ञान Verz. d. Oxf. H. 231, a, 22. fg. यदा पुनः काश्यपो वै जगाम फलान्याकर्तुं विधिना आवणो so v. a. in der heiligen Schrift vorgeschrieben (vgl. श्रौत) MBH. 3, 10075. NĪLAK. verbindet विधिनाश्रावणेन und sucht darin अश्रावण (= अश्रावण, वैदिक) oder अश्रावण = इष्टार्थं तत्राश्रावयेत्यादिशब्दप्रयोगात्. — 2) m. *Ketzer* (vgl. श्रावक 2) MED. p. 81. — 3) f. आ eine best. Pflanze, = दध्याली (vgl. दध्यानी) MED. = आवणी RATNAM. 39. — 4) f. ई Sphaeranthus mollis, gewöhnlich मुण्डी (nach der Blüthe, die einem mit kurzen Haaren besetzten Kopfe verglichen wird) und भिनु genannt, RATNAM. 39. MAD. 1, 104. SUÇR. 2, 170, 13. 173, 8. = मृत्ताश्रावणिका ÇKDr. Suppl. unter dem letzten W.; vgl. मृत्ता°.

2. आवण (von 2. अवण 1) adj. (f. ई) zum Nakshatra Çravaṇa in Beziehung stehend: in Verbindung mit मास्, मास oder m. mit Ergänzung dieser Wörter Bez. eines Monats der Regenzeit P. 4, 2, 23. AK. 1, 1, 2, 16. 3, 4, 20, 234. H. 154. MED. p. 81. प्रथमो वार्षिको मासः आवणः R. 4, 25, 12. 7, 70, 8. आषाढश्रावणौ प्रावृत् सुच. 1, 20, 5. ÂÇV. GĀHJ. 3, 5, 2. WEBER, GJOT. 28. 30. fg. 33. 98. PADDH. zu KĀTJ. Çr. 335, 4. Ind. St. 9, 51. 10, 286. 294. JĀĀN. 1, 142. WEBER, KRISHNĀ. 221. fgg. 309. VARĀH. BRH. S. 5, 78. 7, 17. 21, 9. 10. 22, 2. 24, 26. 86, 27. Verz. d. Oxf. H. 34, b, 13 (अवण gedr.). 33, a, 13. 46, b, 36 (अवण gedr.). 218, a, 2. 284, a, 40. b, 7. 8. 16. 18. 20. fg. 32. HIOURN-TSANG 1, 63. 492. रात्रि, वार्षिकी मासी oder f. mit Ergänzung dieser Worte der Vollmondstag im Monat Çrāvāṇa P. 4, 2, 5. Schol. ÂÇV. GĀHJ. 2, 1, 1. PĀR. GĀHJ. 2, 10. 14. KAUC. 141. M. 4, 95. JĀĀN. 1, 142. व्यतीता वार्षिकी रात्रिः आवणी लघुविक्रमा R. 7, 66, 13. Ind. St. 3, 391. Schol. zu KĀTJ. Çr. 15, 9, 25. °कर्मन् (daneben अश्रावणकर्मन् Verz. d. B. H. No. 206. °पूजन (अवणी° die Hdschr.) 1122. मधुपर्क KAUC. 92. f. sc. पाकसंस्था oder पाकयज्ञसंस्था Schol. zu KĀTJ. Çr. 34, 9. Verz. d. Oxf. H. 30, b, 5 (in 6 wohl °यज्ञसंस्था: सप्त zu lesen). 266, b, 37. neutr. mit Ergänzung von कर्मन् so v. a. अश्रावणकर्मन् GOBH. und ÇĀKṢH. GĀHJ. (अवण Hdschr.) bei WEBER, Nax. 2, 330. 332. — 2) m. N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 82, b, 34.

3. आवण (vom caus. von 1. आयु) n. das Hörenlassen, Verkünden: अस्थितिरासस्य सदा आवणं आवणं तथा MBH. 7, 2128. सत्य° PAÑĀT. 97, 17. असदेष्ट° ed. orn. 38, 22.

4. आवण n. H. an. 3, 227 fehlerhaft für अवण.

आवणात् (von 1. आवण) n. Hörbarkeit: शब्दस्य TARKAS. 42. 44.

आवणवर्ष (2. आवण + वर्ष) Bez. eines der 12 Jahre im Umlaufe des Planeten Jupiter VARĀH. BRH. S. 8, 12.

आवणविधि (2. आवण + विधि) m. Titel eines Parīśiṣṭa des SV. Verz. d. Oxf. H. 378, a, 7. 8.

आवणिकं m. der Monat Çrāvāṇa P. 4, 2, 23. AK. 1, 1, 2, 16. H. 154.

1. आवणिका f. dem. von आवणी f. zu 1. आवण; s. मृत्ता°.